

عنوان مقاله:

تحلیلی بر نقش مکانهای مذهبی در ایجاد حس مکان در ساکنین محلات شهری (مطالعه موردی: مسجد و محله حسینیّه زنجان)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و روابط انسانی، دوره 3، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

محمدجواد حیدری - دانشجوی دکتری شهرسازی اسلامی، گروه معماری و شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

حس مکان به ادراک ذهنی و آگاهانه مردم از محیط پیرامونی خویش اطلاق میشود که موجب دستیابی به هویت در ایشان و دل‌بستگی آنها به محیط میگردد. لذا حس مثبت مردم به محیط پیرامونی خویش که با عنوان «حس مکان» شناخته میشود، فرصتی است که در صورت بهره‌برداری صحیح از آن، میتواند زمینه‌ساز خلق مشارکتهای اجتماعی و در نتیجه تسهیل در اجرای طرحهای شهری شود. بر این اساس، در این پژوهش به بررسی نقش و تاثیر حسینیّه اعظم در ایجاد و ارتقا حس مکان در ساکنین محله حسینیّه و مشارکت اجتماعی آنها اقدام شده است. روش پژوهش حاضر مبتنی بر مطالعات اسنادی و میدانی بوده و از ابزار پرسشنامه برای جمع‌آوری اطلاعات میدانی استفاده گردید. علیرغم آنکه نرم‌افزار G-Power تعداد نمونه آماری را ۱۹۱ نفر تعیین کرده بود، ولی به منظور اطمینان بیشتر در تعمیم داده‌ها به کل جامعه، تعداد ۲۰۰ پرسشنامه تنظیم و تکمیل گردید. همچنین برای تحلیل نتایج حاصل از پرسشنامه، از برنامه‌های SPSS و Excel و برای تحلیل همبستگی شاخصها از روش تحلیل واریانس تک فاکتوری و روش پیرسون استفاده گردید. نتایج حاصل از آزمون پرسشنامه مبین آن بود که بین «مدت زمان سکونت در محله» و «میزان تحصیلات» پاسخ‌دهندگان با حس مکان آنها رابطه معناداری وجود دارد. همچنین قاطبهه پاسخ‌دهندگان، حسینیّه اعظم را عنصر اصلی هویتبخش به محله خویش دانسته و از سکونت در آن ابراز رضایت نمودند (۷۴ درصد). علاوه بر این، بیش از ۸۵ درصد از پاسخ‌دهندگان مشارکت اجتماعی را امری مقدس دانسته و شرکت در آن را وظیفهای همگانی میدانند.

کلمات کلیدی:

حس مکان، هویت مکان، مشارکت اجتماعی، حسینیّه اعظم زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1201661>

